

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

Constitutio confirmatoria formulæ in Concil. Mediol. Primo præscripta circa
promouendos ad Cathedrales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

cacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & alijs decretis in genere, uel in specie, etiam Motu proprio alijs quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quibus, illorum tenores presentibus pro expressis habentes, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem quod presentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, que eisdem presentibus adhiberetur, si forent exhibitę vel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre inuouationis, relaxationis, admonitionis, confirmationis, mandati, statuti, decreti, ordinationis, precepti, monitionis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romę apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicę, Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo sexto, Kal. Aprilis, Pontificatus nostri anno primo.

Antonius Florebellus Lauellinus.

H. Cumyn.

Constitutio confirmatoria formulę in Concil. Mediol.
Primo præscripta circa promouendos ad
Cathedrales.

PIVS Papa V. *Ad futuram rei memoriam.*

R

omanum decet Pontificem, ijs, quę iuxta sanctorum Patrum decreta prouidē gesta fuisse percepit, approbationis suę firmitatem diligenter adhibere. Cum itaque sicut, dilectus filius noster Carolus tit. Sactę Prædix Presbyter Cardinalis, Borromęus nuncupatus, qui Ecclesię Mediolanensi ex conceffione, & dispensatione Apostolica præesse dignoscitur; nobis exposuit, præteritis mensibus, postquam sacrum Concilium Tridentinum super personis ad Cathedrales, & superiores ecclesias promouendis, certisque tunc expressis earum qualitatibus, & sufficientia requirēdis, sollicitę tractans, ac prudēter considerans: Quod quoniam in grau i, idoneoque bonorum & doctorum virorum testi-
monio,

monio, de requisitis promouendi qualitatibus huiusmodi sumendo, non vniformis ratio vbique ex nationum, populorum, ac morum varietate, poterat adhiberi, mandauerat, vt in Prouinciali Synodo per Metropolitanum habenda, quibusque locis, & Prouincijs præscriberetur propria examinis, seu inquisitionis, aut instructionis faciēda forma, præfati Romani Pontificis, pro tempore existentis, arbitrio approbanda, quæ magis eisdem locis vtilis, & opportuna esse videretur. Idcirco ipse Carolus Cardinalis, & Archiepiscopus, sua Prouinciali Synodo in Domino conuocata, & ipsi Synodo prouinciali, sic conuocata, eodem Carolo Cardinale, & Archiepiscopo præfidente, dicto Concilij Tridentini mandato, quo ad qualitates futuri Episcopi suæ Prouinciæ requirendas, vt par erat obediens, præscripserit super hoc formulam tenoris subsequēntis. Quoniam statuit sancta Tridentina Synodus, ut in prouinciali Synodo forma examinis, seu inquisitionis, aut instructionis natalium, vitæ, ætatis, doctrine, atque aliarum omnium qualitatum, quas facti canones, & ipsa Tridentina Synodus in promouendo ad Episcopatum postulant, præscribatur: Nos hanc formulam, Sanctiss. D. N. arbitrio, comprobendam proponimus. Cum examen de aliquo ad Episcopatum prouinciæ nostræ promouendo, faciendum erit, Episcopus, in cuius diœcesi is maiorem eius anni partem versatus fuerit, mandato à Summo Pontifice accepto, ex quinque probatis & doctis, ac iuratis, omnique exceptione maioribus testibus, de eius fide, vita, & moribus cognoscat in hunc modum. An sit bonæ existimationis. An hæresis nomine, aut schismatis suspectus sit. An hæreticorum libros legerit, habeat. An cum hæreticis versatus fuerit, aut eis aliquo modo fauerit. An statuto Ecclesiæ tempore confiteatur, & Eucharistiam sumat, ac Missæ intersit. An sacris ordinibus sit initiatus, & quampridem. An sit criminofus, vel vitio, aut infamia notatus. An cum aliquo inimicitias gerat capitales, & præsertim in loco Episcopatus. An filios habeat non legitimos, & cuius ætatis, & quot. An familiam suam prudenter, & catholicè regat. An excommunicatus, aut suspensus. An Apostata. An ei publica pœnitentia imposita fuerit. An aliquando insanierit, aut à demone vexatus fuerit. De natalibus vero, ætate, gradu, & corpōris habitu, à duobus, vel tribus testibus fide dignis, vel ex instrumentis publicis hoc modo cognoscat. An ex legitimo matrimonio natus sit. An hæretici filius, neposue sit. An trigésimum annum confecerit. An in vniuersitate studiorum Magistree siue Doctor, aut Licentiatus in sacra Theologia, vel iure Canonico merito sit promotus, aut publico alicuius Academiæ testimonio idoneus ad alios docendos ostendatur. Et si regularis fuerit, an à Superioribus suæ religionis similem fidem habeat. An aliquo vitio, vel insigni de-

formitate corporis, & in qua parte laborat. An Comitali morbo tenetur. De doctrina autem, sic periculum faciat. Adhibitis tribus Theologiæ, totidemque iuris Pontificij peritis, quos, si ibi non fuerint, ex vicinioribus locis accersat, promouendum vñdecumque euocatum interroget. Quid differat inter Sacramenta veteris, & nouæ legis. Quos sint Ecclesiæ sacramenta, & quomodo singula nominentur. Quæ sit eorum materia, forma, minister. Quod officium Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, quodue minorū ordinum. Quæ præcepta diuina, quæue consilia Euangelica. Duos item locos ei proponet interpretandos, alterum veteris, alterum noui testamenti, à mane ad vespërâ dato spatio ad cogitandum. Quibus interpretatis, percunctantibus etiã aliquid de iure Pontificio, ita respondebit, vt, etiam si Theologus sit, tamen se iuris Canonici in ijs, quæ ad Episcopi munus pertineant, non omnino rudem esse ostendat. His confectis, ex formula præscripta à Sanctiss. D. N. coram eodem Episcopo fidei professionē faciat. Quod si promouendus, in pluribus Ciuitatibus, vel Diœcesibus proximū triennium moratus fuerit, eius fidem, vitam, & mores illi etiam Episcopi, in quorum locis sex menses manserit; à Summo Pontifice admoniti, vel ab eo, qui processum cōfecerit, rogati, suo testimonio comprobent, idque scriptum ad eundem mittant, à quo processus confectus sit. Is vero acta hæc omnia in publicum instrumentum relata ad Sanctiss. Romanum Pontificem obsignata, quamprimum mittat. Idem Carolus Cardinalis, & Archiepiscopus nobis humiliter supplicauit, vt præinsertam formulam iuxta eiusdem generalis Concilij decretum, Apostolicæ approbationis robore stabilire, ac aliàs eius obseruationi providere dignemur. Nos igitur formula prædicta, singulisque illius capitibus, & articulis diligenter visis, & perpensis, illa æqua, & saluberrima, ac digna, quæ sedis Apostolicæ auctoritate stabiliatur, esse censes: humilimodi supplicationibus inclinati, formulam, ac omnia & singula in ea contenta prædicta, eadem auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac illa in quibuscumque processibus super persona ad regimen alicuius ex Metropolitan. alijsque Cathedralibus Ecclesijs ipsius Prouinciæ Mediolanensis per cessionem, vel obitum, aut translationem, vel priuationem, seu aliàs quouis modo, etiam apud Sedem prædictam pro tempore vacantis assumenda, suisque qualitatibus, & sufficientia, tam in eadem prouincia, quam extra eam, vbi libet, & à quibuscumque faciendis, inuolabiliter obseruari volumus, ac districtè præcipiendo, mandamus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIIII. Maij. M D L XVI. Pontificatus nostri anno Primo.
Ce. Glorietius.

BVLLA S. D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ
 Quinti super clausura, & Reformatione qua-
 rumcumque Monialium.

IVS Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Circa Pastoralis officij nobis meritis licet imparibus, desuper commissi curam, quantum nobis ex alto permittitur inuigilantes, assidue ad ea per quæ singulis erroribus, & excessibus obuiatur, ac personis quibuslibet præsertim feminei sexus uirginitatem suam Altissimo uouentibus sub Religionis iugo Christo Saluatori in Castitatis holocausto famulari affectantibus, à femita Iustitiæ, & honestatis declinantibus, ne quicquam in eis reperiatur incongruum, quod in Regularis ponat honestatis gloria maculam, & diuinam meritò possit offendere Maiestatem opportunè succurritur, libenter intendimus, ac in his nostræ uigilantiæ partes propensius impartimur, prout id in domino salubriter expedire conspiciamus. Hac igitur perpetuò ualitura Constitutione inherentes etiã Constitutioni fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso, & decretis Concilij Tridentini super clausura Monialium editis, auctoritate Apost. tenore præsentium statuimus, atque perpetuò decernimus, uniuersas, & singulas Moniales præsentis, atque futuras, cuiuscumque Religionis, ordinis, vel Militiarum, etiam Hierosolimitan. sint, quæ uel iam receptæ sint, uel in posterum in quibusuis Monasterijs siue domibus recipientur, & tacite, uel expressè Religionem Professæ, etiam si Conuersæ, aut quocumque alio nomine appellentur, etiam si ex institutis uel foundationibus earum Regulæ ad clausuram non teneantur, nec unquam in earum Monasterijs, seu domibus etiam ab immemorabili tempore, ea seruata fuerit, sub perpetua in suis Monasterijs, seu domibus debere de cetero permanere clausura iuxta formam dictæ Constitutionis fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso, in sacro Concilio Triden. approbatam, & innouatam, quam nos auctoritate præfata etiam approbamus, & innouamus in omnibus, & per omnia, ac illam districtè obseruari mandamus, quò si aliquæ Moniales forsitan repetiantur, quæ consuetudine etiam immemorabili, aut instituto, uel fundatione regulæ suæ frætè animo obtinato huic clausuræ resistant, aut quoquo modo reluctentur, Ordinarij unã cum Superioribus earum omnibus iuris, & facti remedijs compellant easdem, tamquam rebelles, & incorrigibiles ad præcisè subeundum dictam clausuram,

H h h 3 ram,